

Mentale striptease van Estella Martiko

MUZIEK

DOOR PAUL VAN DER STEEN

Noem haar niet zangeresje. Een pesthekel heeft ze daaraan. Estella Martiko beschouwt zichzelf als muzikant met de piano en haar stem als instrumenten. Ze maakt het wel eens mee. Mannen die na afloop van een optreden naar haar toe komen en vragen wat ze eigenlijk achter die piano deed. Hoort zij niet achter de microfoon te staan? Het is het soort publiek dat geconditioneerd is door de MTV's en TMF's van deze wereld. Martiko, die in het dagelijks leven naar de naam Estella Kempen luistert, zal daar tegen blijven vechten. Niet de uiterlijke zaken moeten er toe doen, maar de muziek. Zij doet aan mentale striptease in plaats van lichamelijke striptease.

Haar cd *You & I* is inderdaad een nogal persoonlijk document. Martiko (38) zingt over liefde en de bijbehorende pijn, ouder worden en haar kinderen. Zoeke is het thema dat als een rode draad door alle nummers heen loopt. Past uitstekend bij haar wat rusteloze en nieuwsgierige aard. Niet voor niets noemt ze reizen naast muziek haar grote passie. Ze trekt graag door de wereld. Niet om ergens van weg te vluchten, maar om te ontdekken en om te genieten van de vrijheid.

Martiko belandde al heel vroeg op het Maastrichtse conservatorium. Elektrisch orgel studeerde ze er. Haar hoofd stond echter niet naar de opleiding. Ze had het druk met jong zijn: bandjes, uitgaan, lanterfanten. Ze belandde in Amsterdam, in de kraakwereld. Na een tijdje trok de serieuze muziek weer. Ze deed toelatingsexamen voor het conservatorium in Alkmaar en slaagde. Maar ook dit keer

Een grillige muzikale loopbaan (van punk tot Lee Towers) bracht de Venlose pianiste/vocaliste Estella Martiko uiteindelijk toch naar iets eigens. Het resultaat heet 'You & I', een persoonlijke popplaat met folk- en jazzinvloeden.

maakte ze de studie niet af. Ze ging op reis, naar India, waar ze rondtrok en haar kostje bij elkaar scharrelde als pianiste in hotels. Hetzelfde deed ze een half jaar lang op het idyllische Griekse eiland Santorini.

Weer terug in Venlo bleef ze actief in het bandjescircuit. Alles heeft Martiko gespeeld: punk, pop, reggae, jazz, blues, zelfs de nummers van Lee Towers tijdens een korte periode als begeleider van de bebrilde Rotterdammer. Nu vindt ze de tijd rijp om haar eigen stijl voor het voetlicht te brengen, al moesten anderen haar daar van overtuigen. Moest ze niet eens wat gaan doen met die teksten die ze voor zichzelf op verfrommelde blaadjes schreef? Toen ze met een bevriende gitarist wat verder sleutelde aan de composities raakte ze er steeds meer van overtuigd dat ze er inderdaad iets mee moest.

Ze zocht muzikanten. Martiko had een specifieke klank in gedachten. Geen drums, geen elektrische gitaar. Meer een natuurlijk geluid: akoestische gitaar, percussie, contrabas en viool. Heel voorzichtig liet ze de uitgezochte mensen haar stukken horen. Ze vonden het mooi en ze bleven. Dat sterkte haar

zelfvertrouwen. Er was toch al weinig tijd voor twijfel: het eerste optreden was meteen voor L1, daarna volgden al snel de duizenden toeschouwers van de Venlose Zomerparkfeesten.

Gezongen heeft ze altijd. Gewoon voor zichzelf. Om dat ook op een podium te gaan doen vond Martiko een hele stap. Ze had in de loop der jaren wel vaker wat backing vocals gedaan, maar het liefst verschool ze zich achter de toetsen en haar lange blonde haren. Ze vindt zichzelf geen geweldige zangeres. Maar ja, ze componeerde de nummers, ze schreef de teksten, daardoor acht ze zichzelf ook het beste in staat om de gedachten en emoties daarachter voor het voetlicht te brengen.

Voor haar geen vocale acrobatiek. Ze vertelt soms meer dan dat ze zingt. Dat zal te maken hebben met het tegelijkertijd pianospelen. Dat vergt ook opmerste concentratie, omdat het om meer gaat dan een of twee akkoorden. Martiko's jazzverleden laat zich niet helemaal uitwissen. Ze geeft ook de muzikanten om haar heen de vrijheid. Dat wordt gewaardeerd, merkt ze. Haar reislust komt tot uiting in de folk-ondertoon in haar muziek.

Martiko heeft de tijdgeest mee. Dankzij het succes van artiesten als Norah Jones en Joss Stone is er weer ruimte voor vrouwen die meer willen brengen dan luchtige niemendalletjes. Al zullen sommigen altijd blijven spreken over zangeresjes.

Estella Martiko treedt vanmiddag om 16.00 uur op in platenzaak Sounds in Venlo. Morgen is ze vanaf 15.00 uur te zien en te horen in Hasta Luego in dezelfde stad. Andere concerten in de nabije toekomst: op 3 juni in het Lindenbergtheater in Nijmegen om 13.30 uur en op 6 juni in de Gouden Tijger in Venlo om 16.00 uur.